

แบบรายงานผลการประชุม อบรม สัมมนาและศึกษาดูงาน

๑. ชื่อ นางสาวศุภิสรา โสตา ตำแหน่ง ผู้ช่วยนิติกร
๒. สังกัด สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลอีเซ
๓. เรื่องหรือสาขาที่อบรม/ประชุม/ ขอรายงานผลการเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตร “การปรับเป็นพินัยในหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๗”
๔. สถานที่อบรม/ประชุม/ โรงแรมบ้านสวนอุบล กอล์ฟ แอนด์ รีสอร์ท ตำบลค่าน้ำแซบ อำเภอลำดวน จังหวัดอุบลราชธานี
๕. หน่วยงานที่จัดการอบรม/ประชุม/สัมมนา วิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ
๖. ในระหว่าง วันที่ ๒ - ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๗
๗. ค่าใช้จ่ายในการประชุม จำนวน ๔,๙๐๐ บาท
๘. รายละเอียดการฝึกอบรมโครงการอบรมหลักสูตร หลักสูตร “การปรับเป็นพินัยในหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๗”

สรุปเนื้อหาสำคัญในการอบรม

แนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดี ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวนคดีความผิดทางพินัยมีข้อพิจารณาเบื้องต้นในการดำเนินคดีตามแนวทางปฏิบัติฯ ดังต่อไปนี้
ข้อความเบื้องต้น

“ความผิดทางพินัย” คือ การกระทำหรืองดเว้นการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และกฎหมายนั้นบัญญัติให้ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย โดยมีข้อพิจารณา ดังนี้

(๑) กฎหมายในบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๑๖๘ ฉบับ เฉพาะความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวจะถูกเปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัย ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๖

(๒) กฎหมายในบัญชี ๒ ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๓๓ ฉบับ เฉพาะความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวจะถูกเปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยโดยการตรา พระราชกฤษฎีกา

(๓) กฎหมายในบัญชี ๓ ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๓ ฉบับ เฉพาะความผิดที่มีโทษปรับทางปกครองจะถูกเปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัย ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๖

(๔) ข้อบัญญัติท้องถิ่นซึ่งกำหนดความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวจะถูกเปลี่ยน เป็นความผิดทางพินัย ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๖

(๕) กฎหมายเฉพาะอื่นที่กำหนดให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัย หรือที่กำหนดความผิดทางพินัยไว้เป็นการเฉพาะ เช่น พระราชบัญญัติพืชกระท่อม พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้น

ความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๑ และบัญชี ๒ ที่ไม่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัย ได้แก่

(ก) ความผิดที่มีโทษจำคุกหรือโทษที่สูงกว่าสำหรับกรณีที่เป็นบุคคลธรรมดาเป็นผู้กระทำความผิด แต่มีโทษปรับสถานเดียวสำหรับกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดเดียวกันนั้น

(ข) ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวแต่มีเงื่อนไขไว้เป็นการเฉพาะให้รับโทษสูงกว่าโทษปรับเมื่อกระทำความผิดอีกหรือเมื่อมีเหตุอื่นตามที่กฎหมายกำหนดด้วย

ข้อสังเกตเพิ่มเติมเกี่ยวกับความผิดทางพินัย

กรณีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดโทษ จำคุก หรือโทษปรับอาญาสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่นได้ไม่เกินที่กฎหมายนั้นกำหนด จะเปลี่ยนอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเฉพาะในการกำหนดโทษปรับอาญาเป็นการปรับเป็นพินัย ไม่เกินอัตราที่กำหนดสำหรับการกำหนดโทษปรับอาญา ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๖

๑. การดำเนินการขึ้นตรวจรับสำนวน การดำเนินคดีความผิดทางพินัย

๑.๑ การตรวจสอบเอกสารและพยานหลักฐานในสำนวน (ระเบียบฯ ข้อ ๑๓) สำนวนคดีความผิดทางพินัยอย่างน้อยควรประกอบด้วยเอกสาร ดังนี้

๑.๑.๑ เอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับข้อมูลของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งต้องเป็นหลักฐานที่ทางราชการออกให้ที่สามารถยืนยันตัวและที่อยู่ปัจจุบันของผู้ถูกกล่าวหาได้

๑.๑.๑.๑ กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลธรรมดา ต้องมีเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏชื่อตัว ชื่อสกุล เลขประจำตัวประชาชน และรูปภาพ เช่น สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาข้อมูลทะเบียนราษฎรซึ่งพิมพ์จากฐานข้อมูลทะเบียนกลางของกรมการปกครองด้วยระบบคอมพิวเตอร์ สำเนาหนังสือเดินทางในกรณีเป็นบุคคลต่างด้าว เป็นต้น

๑.๑.๑.๒ กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นนิติบุคคล ต้องมีเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏ รายละเอียดเกี่ยวกับนิติบุคคล เช่น หนังสือรับรองนิติบุคคล เป็นต้น

๑.๑.๒ เอกสารและพยานหลักฐานเกี่ยวกับข้อเท็จจริงในการกระทำความผิด เช่น รายงาน สรุปรายชื่อข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐาน เป็นต้น

๑.๑.๓ เอกสารและพยานหลักฐานเกี่ยวกับข้อกฎหมายและการดำเนินการตามขั้นตอน ของกฎหมาย เช่น หนังสือแจ้งข้อกล่าวหา/บันทึกแจ้งข้อกล่าวหาด้วยวาจาและการรับสารภาพและการไม่โต้แย้ง, หลักฐาน การส่งหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา, คำสั่งปรับเป็นพินัย, หลักฐานการส่งคำสั่งปรับเป็นพินัยทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนตอบรับ, หลักฐานการชำระค่าปรับเป็นพินัย, สำเนากฎหมายระดับพระราชบัญญัติ หรือกฎหมาย ลำดับรอง รวมทั้งประกาศหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยงานของรัฐที่แสดงให้เห็นว่าเป็นเจ้าหน้าที่ ของรัฐที่มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามกฎหมาย, หลักฐานการทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์ แทนค่าปรับเป็นพินัย, หลักฐานการชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบในความผิดอาญาที่เกี่ยวข้องกับคดีความผิด ทางพินัย เป็นต้น

๑.๑.๔. เอกสารและพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องตามสมควร (ถ้ามี) เช่น หลักฐานการติดต่อสื่อสาร ระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับผู้ถูกกล่าวหาที่ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์, รายละเอียดวิธีการคำนวณ ค่าปรับ, เอกสารซึ่งทำขึ้นเพื่อแสดงถึงสถานที่เกิดเหตุ, บัญชีทรัพย์สิน, รายงานการตรวจพิสูจน์, พยานวัตถุ เป็นต้น ๑.๑.๕ สำเนาสำนวนคดีความผิดทางพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เป็นไฟล์ประเภท PDF หรือ PDF/A ส่วนรูปภาพให้บันทึกเป็นไฟล์ประเภท JPEG ให้สอดคล้องกับประกาศ สำนักงานศาล ยุติธรรม เรื่อง การใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ในการดำเนินคดีความผิดทางพินัย ซึ่งจัดส่งเป็น อุปกรณ์บันทึก ข้อมูล หรือส่งทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) เมื่อเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตรวจสอบข้อมูลบุคคล พยานหลักฐาน และไฟล์ สำนวนคดีความผิดทางพินัยแล้ว ให้ดำเนินการลงรับสำนวนในสารบบคดีความผิด ทางพินัยในวันที่ได้รับสำนวน และดำเนินการในส่วนอื่นต่อไป แต่ถ้าสำนักงานคดีที่รับสำนวนไว้เป็นสำนักงานคดี ที่มีอธิบดีอัยการเป็น ผู้บังคับบัญชา ให้เสนอสำนวนต่ออธิบดีอัยการเพื่อมอบหมายสำนวนไปยังสำนักงาน อัยการพิเศษฝ่ายในสังกัด ต่อไป

๑.๒ การประสานงานกับผู้ถูกกล่าวหา

๑.๒.๑ ในการส่งสำนวนคดีความผิดทางพินัยนั้น ผู้ถูกกล่าวหาไม่จำเป็นต้องปรากฏตัวต่อพนักงาน อัยการ เนื่องจากในการฟ้องคดีความผิดทางพินัยไม่จำเป็นต้องมีตัวผู้ถูกกล่าวหาไปศาลรับสำนวนไว้ พิจารณา ได้แก่ สำนักงานคดีที่มีอำนาจและหน้าที่ดำเนินคดีความผิดทางพินัยที่อยู่ในเขตอำนาจ ของ ศาลที่ผู้ถูกกล่าวหาคนใดคนหนึ่งมีที่อยู่

๒ ในกรณีที่ปรากฏว่าสำนวนไม่อยู่ในเขตอำนาจของสำนักงานคดีนั้น

ให้พนักงาน อัยการเจ้าของสำนวนทำความเข้าใจหัวหน้าพนักงานอัยการพิจารณามีคำสั่งและให้ พนักงานอัยการ คืบสำนวนคดีให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อดำเนินการส่งไปยังพนักงานอัยการสำนักงานคดีที่คดีนั้น อยู่ในเขตอำนาจต่อไป

๒.๒.๒ การพิจารณาเรื่องเงื่อนไขระเบียบฯ (ระเบียบฯ ข้อ ๑๗) การพิจารณาเรื่องเงื่อนไขระเบียบฯ คดีความผิดทางพินัย ให้พิจารณาตามระเบียบฯ ข้อ ๑๗ ทั้งนี้ หากปรากฏเงื่อนไขระเบียบฯ ให้พนักงานอัยการ เจ้าของสำนวนทำความเข้าใจหัวหน้าพนักงานอัยการ เพื่อพิจารณาสั่งยุติการดำเนินคดี เมื่อมีคำสั่งยุติการ ดำเนินคดีแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทราบเพื่อดำเนินการแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

กรณีมีเหตุให้เพิกถอนคำสั่งยุติการดำเนินคดี ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวน ทำความเห็นเสนอให้ หัวหน้าพนักงานอัยการเป็นผู้พิจารณาสั่งเพิกถอนคำสั่งยุติการดำเนินคดีและมีคำสั่ง

เกี่ยวกับการดำเนินคดีความผิดทางพินัยต่อไป

๒.๒.๓ การคืนสำนวน (ระเบียบฯ ข้อ ๑๔, ๒๐)

(๑) กรณีกรรมเดียวเป็นความผิดทางพินัยหลายบท

หากพิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการกระทำอันเป็น กรรมเดียวเป็นความผิดทางพินัย ฐานอื่นด้วย และความผิดฐานอื่นที่ไม่ได้แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา นั้น เป็นกฎหมายบทที่กำหนดค่าปรับ เป็นพินัยสูงกว่า ให้หัวหน้าพนักงานอัยการสั่งคืนสำนวนคดีความผิดทางพินัยและให้พนักงานอัยการคืนสำนวน แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย

กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณาแล้วแจ้งยืนยันว่าการกระทำดังกล่าวไม่เป็น ความผิดทางพินัยฐานอื่น ให้ พนักงานอัยการมีหนังสือแจ้งไปยังหัวหน้าหน่วยงานของรัฐพร้อมเหตุผล หากหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีความ เห็นประการใด ให้ดำเนินการไปตามนั้น

(๒) กรณีกรรมเดียวไม่เป็นความผิดทางพินัย หากพิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหา นั้นไม่เป็นความผิดทางพินัยแต่เป็นความผิดอาญา ให้หัวหน้าพนักงานอัยการสั่งคืนสำนวนคดีความผิดทางพินัย และสั่งให้มีหนังสือแจ้งพนักงานสอบสวนในท้องที่ที่มีอำนาจพิจารณาดำเนินคดีอาญาต่อไป แล้วให้พนักงาน อัยการมีหนังสือแจ้ง พนักงานสอบสวนในท้องที่ที่มีอำนาจพิจารณาดำเนินคดีอาญาต่อไป และคืนสำนวน พร้อมแจ้งเหตุผลแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งแจ้งเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ทราบว่าพนักงานอัยการได้มีหนังสือแจ้ง พนักงานสอบสวน พิจารณาดำเนินคดีอาญาแล้ว

(๓) กรณีกรรมเดียวเป็นความผิดทางพินัยและความผิดอาญาฐานอื่น หากพิจารณาแล้วเห็นว่า การ กระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการกระทำอันเป็น กรรมเดียวเป็นทั้งความผิดทางพินัยและความผิดอาญาฐานอื่น และความผิดอาญานั้นเป็นความผิดที่ไม่อาจเปรียบเทียบได้ ให้หัวหน้าพนักงานอัยการสั่งคืนสำนวนคดีความผิด ทางพินัยและสั่งให้มีหนังสือแจ้งพนักงานสอบสวนในท้องที่ที่มีอำนาจพิจารณาดำเนินคดีอาญาต่อไป แล้วให้ พนักงานอัยการมีหนังสือแจ้งพนักงาน สอบสวนในท้องที่ที่มีอำนาจพิจารณาดำเนินคดีอาญาต่อไป และคืน สำนวนพร้อมแจ้งเหตุผลแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐรวมทั้งแจ้งเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ทราบว่าพนักงานอัยการได้มีหนังสือ แจ้งให้พนักงานสอบสวนพิจารณา ดำเนินคดีอาญาแล้ว

(๔) กรณีเป็นความผิดทางพินัยและเป็นความผิดอาญาฐานอื่นซึ่งเป็นการผิด หากพิจารณาแล้ว เห็นว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดทางพินัยและ เป็นความผิดอาญาฐานอื่นด้วยซึ่งเป็นความผิด หลายกรรมต่างกัน ให้พนักงานอัยการสั่งฟ้องสำหรับฐานความผิดทางพินัยและสั่งให้มีหนังสือแจ้งพนักงาน สอบสวนในท้องที่ที่มีอำนาจพิจารณาดำเนินคดีอาญาต่อไปสำหรับ ความผิดอาญา โดยให้มีหนังสือแจ้ง พนักงานสอบสวนในท้องที่ที่มีอำนาจพิจารณาดำเนินคดีอาญาต่อไปด้วย

๒.๒.๔ กรณีมีคำสั่งฟ้อง (ระเบียบฯ ข้อ ๑๙, ๒๒, ๒๓)

หากพิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดทางพินัยตามที่ ถูกกล่าวหา ให้ พนักงานอัยการมีความเห็นและคำสั่งฟ้อง โดยมีรายละเอียดดังนี้ (๑) ข้อเท็จจริงและ พยานหลักฐานจากการ แสวงหาข้อเท็จจริง โดยระบุวัน เวลา สถานที่เกิดเหตุและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (๒) การพิจารณา พยานหลักฐาน ในสำนวนว่าเป็นพยานหลักฐานซึ่งน่าจะพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ถูกกล่าวหาได้หรือไม่ เช่น พยานบุคคล พยานเอกสาร พยานวัตถุ รวมทั้งคำให้การของผู้ถูกกล่าวหา (๓) แนวทางการดำเนินคดีจาก พยานหลักฐาน คำให้การของผู้ถูกกล่าวหา และข้อกฎหมายจะทำให้ศาลมีคำพิพากษาให้จำเลยชำระค่าปรับ เป็นพินัยได้หรือไม่ และ (๔) คำสั่งฟ้องตามฐานความผิดและบทกฎหมาย

กรณีมีคำสั่งฟ้องแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งกำหนดวันและเวลายื่นฟ้องให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทราบ เพื่อ ดำเนินการแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบต่อไป ทั้งนี้ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนซึ่งเป็น ผู้ถูก

กล่าวหา แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาแจ้งช่องทางการติดต่อสื่อสารไว้ ให้แจ้งผู้ถูกกล่าวหาทราบกำหนดวันและเวลา ยื่นฟ้องตามช่องทางการติดต่อสื่อสารที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งไว้อีกทางหนึ่งด้วย

๒.๒.๕ กรณีมีคำสั่งไม่ฟ้อง (ระเบียบฯ ข้อ ๑๙, ๒๗) หากพิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่เป็นความผิดทางพินัยตามที่ผู้ถูกกล่าวหาให้พนักงานอัยการมีความเห็นและคำสั่งไม่ฟ้องโดยมีรายละเอียดตามระเบียบฯ ข้อ ๑๙ และให้รับแจ้งคำสั่งไม่ฟ้องพร้อมเหตุผล และส่งสำนวนคดีความผิดทางพินัยไปยังหัวหน้าหน่วยงานของรัฐเพื่อพิจารณา เมื่อหัวหน้าหน่วยงานของรัฐทำความเห็นและส่งสำนวนคดีความผิดทางพินัยกลับมาถึง พนักงานอัยการแล้ว ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการซึ่งมิใช่หัวหน้าพนักงานอัยการ ถ้าหัวหน้า หน่วยงานของรัฐไม่เห็นด้วยกับคำสั่งไม่ฟ้อง ให้เสนอสำนวนพร้อมกับความเห็นแย้งไปยังหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อชี้ขาด

(๒) กรณีคำสั่งไม่ฟ้องของหัวหน้าพนักงานอัยการ ถ้าหัวหน้าหน่วยงานของรัฐไม่เห็นด้วยกับคำสั่งไม่ฟ้อง ให้เสนอสำนวนพร้อมกับความเห็นแย้งไปยังอธิบดีอัยการหรือรองอธิบดีอัยการผู้ได้รับ มอบหมายเพื่อชี้ขาด

(๓) ถ้าคดีจะขาดอายุความ หรือมีเหตุอื่นอันจำเป็นจะต้องรับฟ้อง ให้พนักงานอัยการ ฟ้องคดีนั้นตามความเห็นของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐไปก่อนของรัฐทราบ

(๔) เมื่อมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีแล้ว ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ถูกกล่าวหาและหน่วยงาน

๒.๓ กรณีร้องขอความเป็นธรรม (ระเบียบฯ ข้อ ๒๕)

กรณีผู้เสียหายหรือผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นใดเพื่อประโยชน์ของผู้เสียหายหรือผู้ถูกกล่าวหายื่นหนังสือร้องขอความเป็นธรรมหรือหนังสืออื่นใดโดยกล่าวอ้างว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม ให้พนักงานอัยการพิจารณาหนังสือดังกล่าวโดยคำนึงถึงข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอันสำคัญแก่คดีที่จะนำไปสู่การพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ถูกกล่าวหา ดังนี้

(๑) กรณีพิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือดังกล่าวเป็นประเด็นที่ปรากฏข้อเท็จจริงอันเป็นที่แน่ชัด จากพยานหลักฐานในสำนวนแล้ว หรือเป็นประเด็นที่ไม่เป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับการแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม หรือเป็นประเด็นที่เคยขอความเป็นธรรมและได้เคยพิจารณาไว้แล้ว หรือการยื่นหนังสือมีลักษณะเป็นการประวิงคดีให้ล่าช้า ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนทำบันทึกข้อความเสนอความเห็นพร้อมเรื่องร้องขอความเป็นธรรมต่อหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาสั่งยุติเรื่องร้องขอความเป็นธรรม

(๒) กรณีพิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือดังกล่าวเป็นสาระแก่คดีอันควรให้ได้รับการแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนพิจารณาทำความเข้าใจและมีคำสั่งแล้วดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม รวมทั้งมีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำตามที่เห็นสมควร หรือแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ทั้งนี้ หากพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นกรณีที่ต้องกลับความเห็นหรือคำสั่งเดิม ให้หัวหน้าพนักงานอัยการเป็นผู้พิจารณาสั่งแล้วให้รายงานอธิบดีอัยการเพื่อทราบ

๒.๔ ข้อพิจารณาสำนวนคดีความผิดทางอาญาเพิ่มเติม (ระเบียบฯ ข้อ ๒๑)

(๑) หากพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นความผิดทางพินัย ให้หัวหน้าพนักงานอัยการคืนสำนวน คดีอาญาแก่พนักงานสอบสวน และให้มีหนังสือแจ้งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาดำเนินการปรับ เป็นพินัยต่อไป ทั้งนี้ หนังสือแจ้งคืนสำนวนและหนังสือแจ้งเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ทำเป็นหนังสือราชการ

(๒) หากพิจารณาแล้วเห็นว่ากรกระทำดังกล่าวเป็นความผิดทางพินัยฐานอื่นด้วย โดยเป็น การกระทำอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้พนักงานอัยการมีหนังสือแจ้งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาดำเนินการปรับเป็นพินัยต่อไป และให้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาไปยังพนักงานสอบสวนด้วย โดยไม่ต้องคืนสำนวนคดีความผิดทางอาญาแก่พนักงานสอบสวนแต่อย่างใด ทั้งนี้ หนังสือแจ้งเจ้าหน้าที่ของรัฐ

และหนังสือแจ้งผลการพิจารณาไปยังพนักงานสอบสวน ให้ทำเป็นหนังสือราชการ

๓. การดำเนินการชั้นศาล (ระเบียบฯ หมวด ๓)

๓.๑ การบรรยายคำฟ้อง

คำฟ้องให้ทำเป็นหนังสือ โดยให้นำหลักในมาตรา ๑๕๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม และมีรายละเอียดเพียงพอที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดี ซึ่งอย่างน้อยควรมีรายละเอียด ดังนี้

- รายละเอียดตำแหน่งของพนักงานอัยการผู้เป็นโจทก์ ชื่อ นามสกุล ที่อยู่ และสัญชาติของจำเลย
- ฐานความผิดทางพินัย
- การกระทำที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำความผิดทางพินัยรวมถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเวลาและ

สถานที่ โดยบรรยายข้อเท็จจริงครบองค์ประกอบความผิด

- ในกรณีมีฎกกระทวง ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง ข้อกำหนด หรือกฎหมายลำดับรองอื่น ที่ผู้มีอำนาจ ตามกฎหมายได้ออกตามกฎหมายนั้น อันเป็นส่วนหนึ่งของบทบัญญัติที่ทำให้เกิดความผิด แก่ผู้ฝ่าฝืนกฎหมาย ให้บรรยายไว้ในคำฟ้องด้วยว่าจำเลยได้ทราบกฎกระทวง ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง ข้อกำหนด หรือกฎหมาย ลำดับรองอื่นที่มีอำนาจตามกฎหมายได้ออกตามกฎหมายนั้นแล้ว

กรณีที่การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรม ให้บรรยายฟ้องแยกแต่ละกรรมเป็นแต่ละข้อให้ ชัดเจน ทั้งนี้ เพื่อให้ศาลมีคำพิพากษาให้จำเลยชำระค่าปรับเป็นพินัยทุกกรรมข้อเท็จจริงอื่นที่เป็นคุณหรือเป็น โทษแก่จำเลย เพื่อให้ศาลใช้ประกอบดุลพินิจในการกำหนด ค่าปรับเป็นพินัยหรือให้จำเลยทำงานบริการสังคม หรือทำงานสาธารณประโยชน์ ในกรณีที่พิจารณาแล้ว เห็นสมควรบรรยายข้อเท็จจริงดังกล่าวเพื่อประโยชน์ แห่งความยุติธรรม

- คำขอท้ายคำฟ้อง ให้อ้างบทกฎหมายที่ฟ้องและมาตราในกฎหมายซึ่งบัญญัติว่าการกระทำ เช่นนั้น เป็นความผิดทางพินัย ซึ่งนอกจากจะอ้างกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาที่ออก ตาม กฎหมายนั้น (หากมี) แล้ว ให้อ้างกฎกระทวง ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง ข้อกำหนด หรือกฎหมายลำดับรอง อื่น ที่มีอำนาจตามกฎหมายได้ออกตามกฎหมายนั้น อันเป็นส่วนหนึ่งของบทบัญญัติที่ทำให้เกิดความผิด แก่ ผู้ฝ่าฝืนกฎหมาย (หากมี) ด้วย

๓.๒ การดำเนินการในวันยื่นฟ้อง

(๑) ในวันยื่นฟ้องนั้นจะมีหรือไม่มีตัวจำเลยไปศาลก็ได้ โดยให้แนบหลักฐานที่ทางราชการออกให้ ที่ สามารถยืนยันตัวของจำเลยได้ซึ่งปรากฏรูปภาพและที่อยู่ของจำเลย และแนบสำเนาหลักฐานดังกล่าว ไป พร้อมคำฟ้องด้วย เช่น สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาข้อมูลทะเบียนราษฎรซึ่งพิมพ์จาก ฐานข้อมูล ทะเบียนกลางของกรมการปกครองด้วยระบบคอมพิวเตอร์ สำเนาหนังสือเดินทางในกรณีเป็นบุคคลต่างด้าว เป็นต้น

(๒) ในกรณียื่นคำฟ้องในรูปแบบเอกสาร ให้ส่งสำเนาคำฟ้องให้เพียงพอกับจำนวนของจำเลย ไปพร้อม คำฟ้อง และส่งอุปกรณ์บันทึกข้อมูลซึ่งมีไฟล์สำเนาสำนวนคดีความผิดทางพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในรูปแบบ ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ไปพร้อมกันด้วย ทั้งนี้ สำเนาสำนวนคดีความผิดทางพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในรูปแบบ ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ให้จัดทำหรือแปลงเป็นไฟล์ตามที่กำหนดไว้ในประกาศสำนักงานศาลยุติธรรม เรื่อง การ ใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ในการดำเนินคดีความผิดทางพินัยด้วย

(๓) ในกรณียื่นคำฟ้องผ่านระบบบริการออนไลน์ศาลยุติธรรม (Court Integral Online Service : CIOS) ให้ส่งสำเนาสำนวนคดีความผิดทางพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านระบบไปในคราวเดียวกันด้วย โดยไม่ต้องส่งสำเนาคำฟ้องผ่านระบบ

๓.๓ การดำเนินการในชั้นพิจารณาคดีของศาล

(๑) ถ้าจำเลยไม่ยื่นคำแถลงความประสงค์ในการต่อสู้คดีหรือไม่มาแถลงความประสงค์ในการ ต่อสู้คดี ภายในกำหนดเวลา ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำฟ้องและหมายเรียก หรือจำเลยแถลงไม่ประสงค์ ต่อสู้คดี ศาลจะพิจารณาสำนวนคดีความผิดทางพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐและจะมีคำพิพากษาโดยไม่สืบพยานหลักฐาน ต่อไปก็ได้

(๒) ถ้าจำเลยประสงค์ต่อสู้คดี ศาลจะสอบถามจำเลยว่าจะโต้แย้งในปัญหาเกี่ยวกับ ความรับผิดชอบพินัยหรือจำนวนค่าปรับเป็นพินัย จากนั้นศาลจะพิจารณาว่าจำเป็นต้องสืบพยานหลักฐาน หรือไม่ หากศาลเห็นว่าจำเป็นต้องสืบพยานหลักฐาน ให้พนักงานอัยการนำพยานหลักฐานเข้าสืบตามคำสั่งศาล และตาม กำหนดนัด ในกรณีนี้ให้พนักงานอัยการยื่นบัญชีระบุพยานและขอให้ศาลหมายเรียกพยานหลักฐานที่พนักงาน อัยการอ้างเป็นพยานโดยไม่สามารถนำมาศาลเองได้ รวมถึงนำพยานบุคคลเข้าเบิกความต่อศาล และนำ พยานหลักฐานอื่นเข้าสืบในวันนัดของศาลด้วยในการส่งหมายเรียกพยานโจทก์นั้น ให้พนักงานอัยการส่ง หนังสือพร้อมหมายเรียกพยานไปยังเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบสำนวนเพื่อดำเนินการส่งหมายเรียกให้พยาน ทราบต่อไป ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการติดต่อพยานมาเบิกความต่อศาล พนักงานอัยการอาจแจ้งให้พยานทราบ โดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพิ่มเติมตามที่พยานให้ข้อมูลไว้หรือโดยวิธีการอื่นก็ได้

(๓) ในกรณีพนักงานอัยการประสงค์ให้ศาลมีหนังสือแจ้งคำพิพากษาหรือคำสั่งแทนการอ่าน ให้จัดทำ คำร้องขอให้ศาลมีหนังสือแจ้งคำพิพากษาหรือคำสั่งแทนการอ่านคำพิพากษาคำพิพากษาหรือคำสั่งหรือคำสั่ง ทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) และยื่นผ่านระบบบริการออนไลน์ศาลยุติธรรม (Court Integral Online Service : CIOS) ก่อนวันนัดฟังคำพิพากษาหรือคำสั่ง และติดตามเพื่อรับทราบคำพิพากษา หรือคำสั่ง ทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)

๓.๔ กรณีความผิดทางพินัยเป็นอันยุติในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล (ระเบียบฯ ข้อ ๑๘)

กรณีปรากฏเหตุให้คดีความผิดทางพินัยเป็นอันยุติในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลให้พนักงานอัยการแถลง ข้อเท็จจริงให้ศาลทราบในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีหรือมีคำพิพากษายกฟ้องโดยอ้างเหตุคดีความผิด ทางพินัยเป็นอันยุติ ให้หัวหน้าพนักงานอัยการเป็นผู้พิจารณาสั่งยุติการดำเนินคดี แต่ถ้าเห็นว่ามิใช่ตามที่ศาลมี คำสั่ง ให้อุทธรณ์ต่อไป

๓.๕ การประสานงาน และการดำเนินการเกี่ยวกับคดีผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

เพื่อประสิทธิภาพในการดำเนินคดีความผิดทางพินัยและการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ให้ใช้การดำเนินคดีโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลัก โดยให้หัวหน้าพนักงานอัยการประสาน ไปยังผู้ พิพากษาหัวหน้าศาลหรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ในการดำเนินการเกี่ยวกับการเข้าใช้ระบบบริการ ออนไลน์ศาลยุติธรรม (Court Integral Online Service : CIOS)

๔. การดำเนินการภายหลังศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง (ระเบียบฯ ข้อ ๑๘ และหมวด ๔)

๔.๑ การเสนอความเห็น

เมื่อศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งหรือพนักงานอัยการทราบคำพิพากษาหรือคำสั่ง ให้พนักงาน อัยการเจ้าของสำนวนเสนอความเห็นพร้อมสำนวนต่อหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อพิจารณามีคำสั่งอุทธรณ์ หรือไม่อุทธรณ์ในปัญหาข้อกฎหมายหรือมีคำสั่งอื่นใดต่อไป แต่ในกรณีเป็นคำสั่งฟ้องของอัยการหรือรอง อธิบดีอัยการผู้ได้รับมอบหมาย ให้หัวหน้าพนักงานอัยการเสนอความเห็นพร้อมสำนวนไปยังอธิบดีอัยการเพื่อ พิจารณามีคำสั่งอุทธรณ์หรือไม่อุทธรณ์ในปัญหาข้อกฎหมายหรือมีคำสั่งอื่นใดต่อไปในคดีที่จำเลยอุทธรณ์คำ พิพากษาหรือคำสั่ง ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนมีความเห็นเสนอต่อหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อพิจารณา มีคำสั่งต่อไป

๔.๒ การทำคำฟ้องอุทธรณ์หรือคำแก้อุทธรณ์

ในกรณีมีคำสั่งอุทธรณ์หรือให้แก้อุทธรณ์ ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนเป็นผู้ดำเนินการ ทำคำฟ้องอุทธรณ์หรือคำแก้อุทธรณ์ และลงนามในฐานะผู้เรียงในคำฟ้องอุทธรณ์หรือคำแก้อุทธรณ์แล้วแต่กรณี เสนอหัวหน้าพนักงานอัยการลงนามในฐานะผู้อุทธรณ์หรือผู้แก้อุทธรณ์แล้วแต่กรณี แล้วให้พนักงานอัยการยื่นคำฟ้องอุทธรณ์หรือคำแก้อุทธรณ์ต่อศาล

๔.๓ การแจ้งผลคำพิพากษาหรือคำสั่ง

เมื่อศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุด ให้พนักงานอัยการมีหนังสือแจ้งผลคำพิพากษาหรือคำสั่ง ไปยังหน่วยงานของรัฐตามแบบพิมพ์ที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด

๔.๔ การดำเนินการเกี่ยวกับการบังคับคดี

ในกรณีที่ศาลได้ออกหมายบังคับคดีและสำนักงานคดีที่มีอำนาจและหน้าที่ดำเนินคดีความผิดทางพินัย ได้รับสำเนาหมายบังคับคดีแล้ว ไม่ว่าจะคดีนั้นจะเป็นคดีที่พนักงานอัยการหรือผู้อื่นเป็นโจทก์ยื่นฟ้องคดีต่อศาล หรือเป็นคดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้มีคำสั่งปรับเป็นพินัยโดยมิได้มีการยื่นฟ้องคดีต่อศาล ให้สำนักงานคดีดังกล่าวส่งสำเนาหมายบังคับคดีพร้อมสำเนาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลและเอกสารในสำนวนคดีที่จำเป็นแก่การบังคับคดี เช่น สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาหนังสือรับรอง การจดทะเบียนนิติบุคคลของจำเลยหรือผู้กระทำความผิดทางพินัย เป็นต้น ไปยังสำนักงานการบังคับคดีหรือสำนักงานอัยการภาคเพื่อดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ต่อไปเมื่อสำนักงานการบังคับคดีหรือสำนักงานอัยการภาคได้รับเอกสารดังกล่าวจากศาลหรือจากสำนักงานคดีที่มีอำนาจและหน้าที่ดำเนินคดีความผิดทางพินัย ให้ดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ต่อไป โดยให้สำนักงานอัยการที่เกี่ยวข้อง พนักงานอัยการ และเจ้าหน้าที่ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับการบังคับคดีโดยอนุโลม

๔.๕ การดำเนินคดีในชั้นร้องขอให้พิจารณาพิพากษาใหม่

ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอให้พิจารณาพิพากษาใหม่และให้ดำเนินการพิจารณาพิพากษาใหม่ ให้สำนักงานคดีที่เกี่ยวข้องดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปเสมือนกรณีรับสำนวนคดีใหม่ แล้วนำสำนวนเลขรับเดิมและสำนวนเลขรับใหม่ผูกติดไว้ด้วยกัน

๕. กำหนดอายุความและการดำเนินการตามบทเฉพาะกาล

๕.๑ อายุความ

อายุความคดีความผิดทางพินัยเป็นไปตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๑๑ ซึ่งกำหนดว่าในคดีความผิดทางพินัย ถ้ามิได้มีการปรับเป็นพินัยหรือฟ้องภายในกำหนดสองปี นับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ เว้นแต่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นสำนวนคดีความผิดทางอาญาที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของ พนักงานอัยการนั้น พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนพึงระมัดระวังเรื่องกำหนดอายุความ ซึ่งยังต้องดำเนินการ ฟ้องต่อศาลภายในกำหนดอายุความเดิม เนื่องจากพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๔๔ กำหนดว่าบรรดาความผิดทางพินัยที่เปลี่ยนจากความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๒ หรือความผิดที่มีโทษปรับทางปกครองตามมาตรา ๔๓ ที่ได้กระทำก่อนวันที่ เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัย ให้มีอายุความตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่เปลี่ยนเป็นความผิด ทางพินัย ดังกล่าว ในกรณีที่กฎหมายที่มีโทษปรับทางปกครองไม่ได้กำหนดอายุความไว้ในกฎหมายนั้น ให้มีอายุความ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

๕.๒ การดำเนินการเกี่ยวกับคดีความผิดอาญาที่เปลี่ยนเป็นคดีความผิดทางพินัยที่ยังดำเนินคดี ไม่เสร็จเด็ดขาด

๕.๒.๑ บรรดาความผิดอาญาที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยตามมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ หรือ มาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการ ของพนักงานอัยการให้พิจารณาดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีเป็นความผิดทางพินัยเพียงอย่างเดียว ไม่ว่าจะเป็นการกระทำความผิดเดียวหรือหลายกรรมก็ตาม ให้พนักงานอัยการมีหนังสือส่งเรื่องไปให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการต่อไปภายในนับแต่วันที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัย ๓๐ วัน

(๒) กรณีการกระทำความผิดเป็นทั้งความผิดอาญาและความผิดทางพินัย ให้พนักงานอัยการพิจารณาสิ่งคดีในส่วนของความผิดอาญาต่อไป โดยไม่ต้องมีความเห็นในส่วนของความผิดทางพินัยต่อศาลหรือเป็นคดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้มีคำสั่งปรับเป็นพินัยโดยมิได้มีการยื่นฟ้องคดีต่อศาล ให้สำนักงานคดี ดังกล่าวส่งสำเนาหมายบังคับคดีพร้อมสำเนาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลและเอกสารในสำนวนคดีที่จำเป็นแก่การบังคับคดี เช่น สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาหนังสือรับรอง การจดทะเบียนนิติบุคคลของจำเลยหรือผู้กระทำความผิดทางพินัย เป็นต้น ไปยังสำนักงานการบังคับคดีหรือ สำนักงานอัยการภาคเพื่อดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ต่อไปเมื่อสำนักงานการบังคับคดีหรือสำนักงานอัยการภาคได้รับเอกสารดังกล่าวจากศาลหรือจากสำนักงานคดีที่มีอำนาจและหน้าที่ดำเนินคดีความผิดทางพินัย ให้ดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ต่อไป โดยให้พนักงานอัยการที่เกี่ยวข้อง พนักงานอัยการ และเจ้าหน้าที่ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับการบังคับคดีโดยอนุโลม

๙. ปัญหาและอุปสรรคในการอบรม/ประชุม/สัมมนา

- ไม่มี

๑๐. สรุปข้อคิดเห็นและประโยชน์ที่ได้รับ และข้อเสนอหรือสิ่งที่คิดว่าจะนำมาใช้ประโยชน์แก่ราชการ

- มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.๒๕๖๕ และกฎ ระเบียบ ประกาศที่เกี่ยวข้องได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นและนำความรู้ที่ได้ไปใช้และพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๑๑. เอกสารที่รับจากการประชุม

- เอกสารประกอบการบรรยาย	จำนวน ๑ เล่ม
- สมุด /ปากกา	จำนวน ๑ ชุด
- เสื้อโปโล+กระเป๋าเอกสาร	จำนวน ๑ ชุด
- วุฒิบัตร	จำนวน ๑ ฉบับ

๑๒. ความเห็นของผู้บังคับบัญชาและโครงการที่จะมอบหมายให้ผู้ประชุมปฏิบัติต่อไป

ชื่อ.....ผู้รายงาน

(นางสาวศุภิสรา โสดา)

ผู้ช่วยนิติกร

ภาพประกอบการเข้ารับการอบรม

วิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ
ขอมอบวุฒิบัตรฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

นางสาวศุภิสรา โสตา

ได้ผ่านโครงการฝึกอบรมหลักสูตร
“การปรับเป็นพินัยในหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2567”

จัดการอบรมระหว่าง วันที่ 2 - 4 กรกฎาคม 2567

ณ โรงแรมบ้านสวนอูบล กอล์ฟ แอนด์ รีสอร์ท ตำบลค้ำน้ำแซบ อำเภอลาดหญ้า จังหวัดอุบลราชธานี

ขออำนวยการให้มีความสุข เจริญในหน้าที่การงานตลอดไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 4 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2567

(อาจารย์วิทยา ชาวขจร)

รองคณบดีวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนาฝ่ายยุทธศาสตร์และบริหาร ปฏิบัติหน้าที่แทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยทักษิณ

048